

Stilul meu

Ce fel de părinte sunt?

Părintele „protector”

Caracteristicile părintelui protector

- Asigură copilului securitate
- Copilul constituie prioritatea părintelui
- Oferă copilului un mediu călduros, protector
- Este sensibil la nevoile copilului
- Este factor stabilizator al familiei
- Se sacrifică pentru copil
- Ia în considerare doar aspectele pozitive ale copilului

Riscurile părintelui protector

- Satisface doar nevoile copilului
- Cedează ușor la rugămințile copilului
- Nu oferă responsabilitate copilului

îngrijorare excesivă

Părinte protector

Părinte hiperactiv

(convingerea că un copil rămâne „copil” toată viața)

copil neajutorat și dependent

fără inițiativă

nu își asumă responsabilități

„Nu pot să fac!”, „Nu sunt în stare!”

copil alintat

consideră că totul i se cuvine

„Mama o să rezolve totul!”

„Vreau...”, „Trebuie...”

Cum să devină un părinte protector mai bun ca părinte?

- Să-și exprime emoțiile de nemulțumire și dezamăgire;
- Să fie fie decis când este vorba de respectarea regulilor stabilite;
- Să încurajeze inițiativa copilului;
- Să-l învețe pe copil să devină responsabil și să facă față diverselor situații;
- Să învețe copilul că și părintele are nevoi personale
- Să accepte că și copilul se maturizează și are nevoie de independență.

Părintele „exigent” („corect”)

Caracteristicile părintelui exigent

- Principala responsabilitate este să se asigure corectitudinea (perfecțiunea) acțiunilor copilului său
- Presează copilul să învețe, să studieze permanent
- Doresc ca fiul/ fiica lor să fie competitivi și să-și folosească la maximum potențialul

Riscurile părintelui exigent

- Nu tolerează devierea de la drumul corect
- Încearcă să mențină controlul prin stabilirea unor standarde înalte pentru copil
- Nu-și exteiorizează sentimentele față de copil
- Admit cu greu când greșesc
- Chiar și atunci când copilul face ceva bine, găsește ceva de comentat
- Chiar și greșelile minore ale copilului îl deranjează

Îngrijorare exagerată pentru performanțele copilului

Părinte corect

Dorința de a avea un copil model

Părinte hiperperfecționist

critic, intolerant, rigid
„Trebuie să fii cel mai bun!”
„Se putea și mai bine!”

Copil neîncrezător

Descurajat, copleșit de exigențe
„Nu voi reuși!”

Copil rebel

nu acceptă regulile, nu ține cont de celălalt
„M-am săturat să mi se spună ce să fac!”

Cum să devină un părinte exigent mai bun ca părinte?

- Să accepte că nimeni nu este perfect și că e omenește să greșești
- Să încurajeze copilul să-și exprime emoțiile
- Să accepte copilul așa cum este
- Să fie atent la întrebările pe care le pune pentru a transforma conversația într-un interogatoriu
- Să-și exprime criticile într-o manieră constructivă
- Să învețe să se relaxeze și să fie mai spontan în relațiile cu familia
- Să considere copilul mai important decât rezultatele obținute

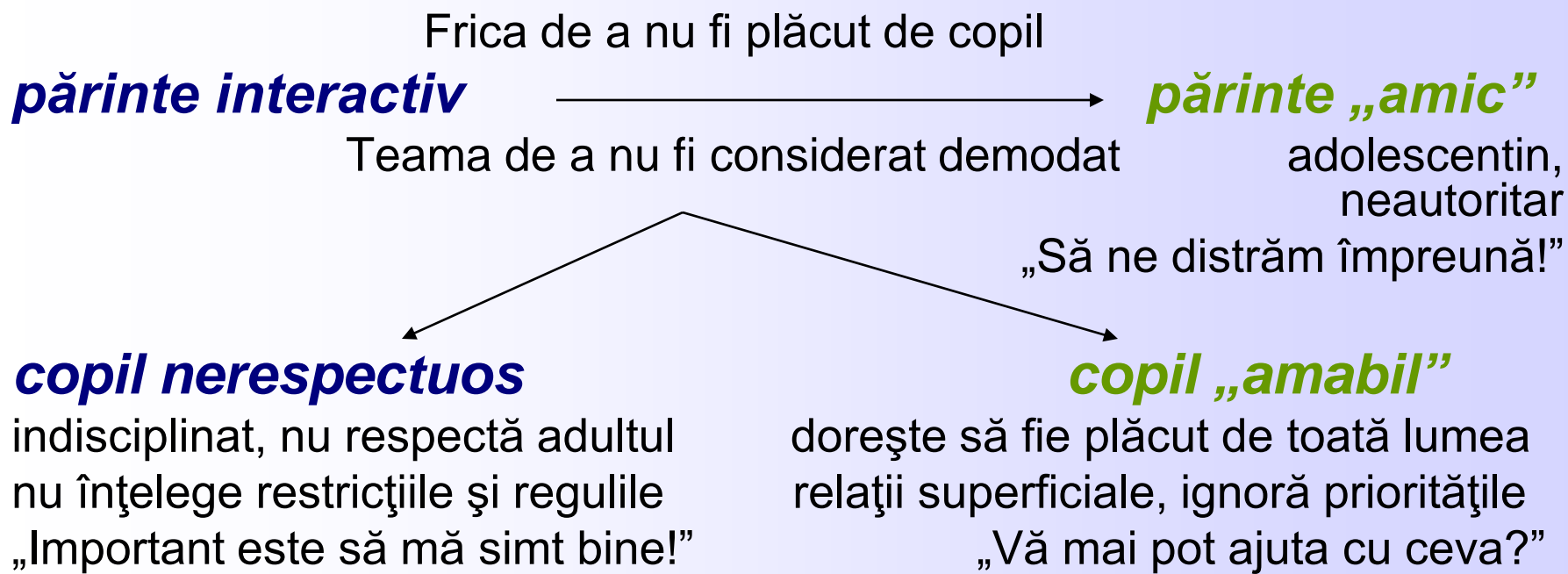
Părintele „interactiv”

Caracteristicile părintelui interactiv

- Îi place să-și petreacă timpul cu copilul și cu prietenii acestuia
- Este cald și înțelegător – copilul apelează la el când are probleme
- Îi place să povestească cu copilul
- Confundă, de multe ori, rolul de părinte cu cel de prieten

Riscurile părintelui interactiv

- Nu-i place să-și refuze copilul
- Are tendința de a vedea doar aspectele pozitive ale copilului
- Poate fi ușor manipulat de către copil
- Are încredere în copil și acceptă ceea ce-i spune, fără să-i pună întrebări legate de o anumită situație

Cum să devină un părinte interactiv mai bun ca părinte?

- Să conștientizeze necesitatea de a spune nu copilului în anumite situații
- Să fie ferm și consecvent în stabilirea limitelor comportamentului copilului
- Să nu se justifice tot timpul față de copil
- Să stabilească limitele dintre rolul său de părinte și cel de prieten
- Să țină cont de faptul că în dezvoltarea sa copilul, pe lângă iubire și acceptare, are nevoie și de disciplină.

Părintele „directiv”

Caracteristicile părintelui directiv

- este responsabil, plin de energie și competent
- constituie un model pentru copil – de multe ori aceștia se laudă cu succesele și realizările părintelui
- stabilește el deciziile și în locul copilului
- este autoritar
- așteaptă de la copil să devină bun lider

Riscurile părintelui directiv

- decide în locul copilului
- are tendința de a folosi furia pentru a controla comportamentul copiilor
- nu acceptă în fața copiilor că a greșit
- nu știe să asculte cu adevărat ceea ce le transmite copilul
- are obiceiul de a-l zori pe copil să facă un anumit lucru

frica de a-și pierde controlul

Părintele directiv

teama ca proprii copii să nu profite de el

Părinte dominator

dominator,
radical, dur
„Nu întreba de ce, doar fă!”

Copil supus

fără opinii, pasiv,
lipsit de încredere
„Nu știu ce să zic.”, „Nu am voie!”

Copil arogant

dirijează, impune reguli proprii,
critică
„Fă ce-ți spun!”, „Tu nu știi nimic!”

Cum să devină un părinte directiv mai bun ca părinte?

- Să accepte că și copilul poate lua decizii
- Să nu reacționeze sub influența furiei
- Să exteriorizeze emoții pozitive
- Să realizeze că își pot răni copilul prin felul în care „comandă”
- Să accepte că ceilalți pot avea un ritm mai lent decât al lui
- Să învețe să se relaxeze și să se bucure de el, cu întreaga familie
- Să petreacă mai mult timp cu copiii
- Să accepte și să recunoască când greșește